

EL MANAMENT DE LA NACIÓ

SIGUES ben bé tu! Tu, i no un altre! Tu mateix! Fes-te la lleial Sigues una voluntat, un poder, un destí. — Veieu el manament de la Nació als fills de l'època. Per la llibertat de cadascú espera la Nació assolir la llibertat col·lectiva. De manera que enganya ls altres aquell sofista que desprecia la Nació, com a forma arcaica de vida.

L'enemic de la Nació, de les reivindicacions i drets de la Nació, es l'enemic de les reivindicacions i drets de tot allò que pateix avui dia, de tot allò que aspira a la llibertat.

Passen els temps, i una convicció profunda roman sempre ferma i poderosa: l'esclavitud es una vergonya, i ha de desaparèixer. Els cegos, els endarrerits, se desesperen davant el fet ineludible d'una proxima *independencia dels esclaus*. A molts els horroritza segurament la paraula *independencia*. Però una ten-

dencia natural es sempre santa, digna del nostre respecte. I la Nació ho es, una tendència natural. Perquè la Nació es la vostra llengua i el vostre cor, els vostres ulls i la vostra intel·ligència.

Qui nega la Nació vostra, nega, en realitat, tot això: us nega la vida, — la *vida vostra*. Us mana que veieu amb uns altres ulls i que entengueu amb una altra intel·ligència.

I vet-aquí que, clarament, serenament, la veu profunda que teniu a dins vostre diu sempre, en mig de les vostres possibles infidelitats: *Sigues tu! Ben bé tu! Tu i no un altre! Tu mateix, encara que pera un dia de llibertat haguessis de donar deü anys d'esclavitud!*